

Erdei iskola Parádfürdőn

Az idei tanévet a 2. c és a 3. b osztály táborozással zárta le. Erdi iskolánk színhelye Parádfürdő volt. Az időjárás nem adott fürdésre lehetőséget, de ez a Mátrában meghúzódó település sok más programot is kínált. Első nap megismerkedtünk a környék gyógynövényeivel, a napot pedig éjszakai elemclámpás túrával fejeztük be. Ez bátorságpróba is volt egyben, amit minden gyerek hősiesséssel végigcsinált. Meglátogattuk az üveggyárat, felmáshztunk egy vízesésig, kézműves foglalkozáson napocskát fontunk, megnéztük a kocsimúzeumot és még

nünket a táborba. Jövőre találkozunk!

Bagdi Viktória

Erdei iskola Esztergomban

Május 23-án reggel izgatottan indultunk útnak, szívünkben az előző évi gánti emlékekkel. Szállásunk a két Duna-ág között volt, így sziget lévén már első este „kóstolót” kaptunk (és adtunk) abból, miszerint a természet és az ember igenis közel kerülhet egymáshoz. Egyszerűbben szólva: majdnem felfaltak minket a szúnyogok. Szerencsére nem csüggedtünk, hanem azonnal nyakunkba vettük a várost. A Bazilika és a Duna Múzeum megtekintése után még maradt energiánk egy jó sétára is a Szlovákiát Magyarországgal összekötő Mária Valéria hídon.

Másnap egy ökológiai kertet látogattunk meg, ahol egy bio-WC láttán megtudtuk, hogy igenis egy végtermék valaminek egyben a kezdete is lehet; hogyan működik és mire jó a napkollektor; gyógy- és fűszernövényeket szaglászunk; csalánt szelídítettünk, és mikor már „felelősek let-

tünk érte” család módra megettük. Kipróbáltuk a szüttógépet is, melyből ezen kívül egy van még, mégpedig Budapesten, a Természettudományi Múzeumban.

Sétánk a visegrádi Fellegvárhoz inkább emlékeztetett teljesítménytúrára, mint laza nyári kirándulásra, de mikor felértünk, a jutalom nem maradt el: a gyerekek boldogan szórták a pénzt az ország egyik legdrágább bóvli során, minden tiltakozásunk ellenére (de hiszen pont erre számítottunk).

A vár legérdekesebb látnivalója a Panoptikum volt, majd hosszan gyönyörködtünk még a kilátásban, mielőtt visszaindultunk volna.

Lábunknak a következő napon sem adtunk pihenőt, mert a 15 km-es gyalogtúra Dömösön és környékén semmiképpen sem maradhatott ki a programból. Az elszántabbak különböző határokkal a hónap alatt érkeztek, és beazonosítottak „tücsköt-bogarat”, de volt, aki az előző napi fáradalmakat cipelve mélabúsan bandukolt a hús erdőben.

Mielőtt azonban bárki gyerekvédők után kiáltana e sok „szenvédést” olvasván, eláruljuk, hogy lazításképpen belefért azért a programba a fürdőzés a Lepencei strandon, és kalandos autóstoppal eljutottunk a visegrádi bobbályára is.

Utolsó napon városnéző kisvonattal még egyszer körbejártuk Esztergom nevezetességeit, majd az egész hét lezárásaként bepillantást nyervehettünk a Suzuki-autógyártás rejtelseibe.

Ez az erdei iskola méltó befejezése volt annak a csodálatos négy évnek, amit ezekkel a gyerekekkel töltöttünk. Reméljük ezt ők is így gondolják!

Óri Piroska, Varró Éva

